

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 15893

гр. София, 12.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 177 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НИКОЛА Д. КЪНЧЕВ

като разглежда докладваното от НИКОЛА Д. КЪНЧЕВ Гражданско дело № 20241110110895 по описа за 2024 година

намери следното:

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба от А. И. А. против К.К.Е. ЕООД с искане уволнението му да бъде признато за незаконно, да бъде възстановен на заеманата от него длъжност, да му бъде заплатено обезщетение за времето, през което е останал без работа в размер на 73799,46 лева. Предявени са също така иск да бъде признато за установено, че не дължи на ответника обезщетение с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ в размер на brutното си трудово възнаграждение за срока на предизвестието, иск ответникът да бъде осъден да му заплати трудово възнаграждение за месец януари 2024 г. за четири дни в размер на 4704,78 лева и за месец февруари 2024 г. за единадесет дни в размер на 6482,36 лева и иск ответникът да бъде осъден да му заплати обезщетение за неползван платен годишен отпуск за 2024 г. за четири дни в размер на 2357,22 лева, както и законна лихва върху всички парични иски за срока от подаване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането. Ведно с исковата молба са представени документи, за които е направено искане да бъдат приети като писмени доказателства по делото. Направено е искане по чл. 190, ал. 1 ГПК, искане за разпит на свидетел и искане за назначаване на експертиза.

Ответника в срока по чл. 131 ГПК подава отговор на исковата молба. Взема становище за неоснователност на исовете. Представя документи с искане да бъдат приети като доказателства по делото, прави искане за разпит на свидетели, поставя допълнителни задачи на експертизата.

По направените доказателствени и други искания:

С исковата молба ищецът е предявил иски с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ и чл. 224, ал. 1 КТ. Тези два иски не са предвидени в разпоредбата на чл. 310, ал. 1, т. 1 ГПК като такива, за които се прилага глава XXV ГПК – „Бързо производство“. Доколкото съгласно чл. 310, ал. 2 ГПК при обективно съединяване на иск, предвиден в ал. 1, с иск, който подлежи на разглеждане по общия исов ред, не се допуска бързо производство, съдът намира, че настоящото производство следва да протече съгласно разпоредбите на общия

исков процес, а не по реда на бързото производство. Приложените към исковата молба и отговора документи следва да се приемат като доказателства, като за относимостта им, съдът ще се произнесе с крайния си акт. Искането на ищеца на основание чл. 190, ал. 1 КТ, съдът намира за основателно. Исканията на двете страни за разпит на свидетели са основателни, като на основание чл. 159, ал. 2 ГПК съдът допуска по един свидетел на всяка страна. Искането за назначаване на експертиза също е основателно с поставените и от двете страни въпроси.

На основание чл. 140, ал. 3 ГПК с настоящето определение съдът съобщава на страните проекта си за доклад по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, във вр. с чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **20 май 2024 г. от 09:45 ч.**, за което страните да бъдат призовани.

ПРИЕМА приложените към исковата молба и отговора писмени доказателства както са описани в тях.

ЗАДЪЛЖАВА ответника да представи всички допълнителни споразумения към трудовия договор с ищеца в оригинал или заверен препис до приключване на първото по делото заседание.

ДОПУСКА на всяка от страните по един свидетел при режим на довеждане.

ДОПУСКА изслушването на съдебно-счетоводна експертиза, вещото лице по която, след като се запознае с доказателствата по делото и извърши проверки там, където намери за необходимо, да отговори на поставените с исковата молба и отговора въпроси.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Л. З. С. при депозит от 360 лева, от които 180 лева вносими от бюджета на съда и 180 лева – вносими от ответника в седмодневен срок от получаване на настоящото определение.

СЪСТАВЯ ДОКЛАД по делото, както следва:

Делото е образувано по искова молба от А. И. А. против К.К.Е. ЕООД с искане уволнението му да бъде признато за незаконно, да бъде възстановен на заеманата от него длъжност, да му бъде заплатено обезщетение за времето, през което е останал без работа в размер на 73799,46 лева. Предявени са също така иск да бъде признато за установено, че не дължи на ответника обезщетение с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ в размер на брутното си трудово възнаграждение за срока на предизвестието, иск ответникът да бъде осъден да му заплати трудово възнаграждение за месец януари 2024 г. за четири дни в размер на 4704,78 лева и за месец февруари 2024 г. за единадесет дни в размер на 6482,36 лева и иск ответникът да бъде осъден да му заплати обезщетение за неползван платен годишен отпуск за 2024 г. за четири дни в размер на 2357,22 лева, както и законна лихва върху всички парични искове за срока от подаване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането. Ищецът твърди, че по силата на трудов договор от 01.06.2021г. бил служител на ответника на длъжност „летец-пилот,

командир/капитан на самолет“ с брутно трудово възнаграждение в размер на 12299,91 лева. На същата дата съгласно допълнително споразумение №1/01.06.2021 г. поел изпълнението на допълнителна функция – Ръководител летателна експлоатация. На същата дата ответникът поел задължение да обучава ищеца за пилот на самолет, а ищецът се задължил да работи за ответника за срок от 3 години. На 7.02.2023г., ответникът отново поел задължение да обучава ищеца за пилот на друг самолет, а ищецът се задължил да работи за ответника за срок от още 2 години. На 28.08.2023г, ищецът поискал да бъде освободен от изпълнението на допълнителната функция „ръководител, летателна експлоатация“, считано от 04.09.2023г., с което ответникът се съгласил. Ищецът продължил да изпълнява основната си длъжност като пилот. В края на 2023 г. ръководството на ответника започнало да възпрепятства ищеца да упражнява тази дейност, като не го разпределяло за полети по графика на компанията, което ищецът изтъквал като опит да му бъде повлияно да напусне. Ищецът ползвал платен годишен отпуск от 18 до 29.09.2023г., от 04.12.2023г. до 02.01.2024г. по свои заявления, а считано от 04.01.2024г до 26.01.2024г. включително – по давление на ответника. На 31.01.2024г. ответникът му връчи предложение за прекратяване на трудовото му правоотношение на основание чл. 331 КТ, на което ищецът отказал. С писмо-искане от 08.02.2024г, ответникът изискал от ищеца обяснения за допуснати дисциплинарни нарушения, за това, че на дата 15.09.2023г., след подаване на оставка от допълнителна функция към основен трудов договор от 01.06,2021г., за позиция „Ръководител летателна експлоатация“ с код по НКПД : 1120.6040, бил върнал на ответника служебния си лаптоп след като бил изтрил цялата служебна информация, че разпространявал сред другите служители невярна информация за работодателя и че ги насърчавал да прекратят трудовите си договори с ответника. Ищецът не успял да представи обяснения пред ответника в дадения за това срок до 12.02.2024 г. нито в продължението му до 15.02.2024 г. На 16.02.2024 г. ответникът издал заповед за налагане на дисциплинарно наказание уволнение и прекратил трудовото отношение с ищеца. Същият счита, че уволнението е незаконно. Заповедта не била мотивирана, не бил извършил посочените в нея нарушения на трудовата дисциплина и не му била предоставена възможност да даде обяснения по чл. 193, ал. 1 КТ. Освен това твърди, че ответникът не му бил заплатил дължимото трудово възнаграждение за м. януари и февруари 2024 г., както и обезщетение за неползван платен годишен отпуск за четири дни. Моли съда да уважи исквете, претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът подава отговор на исковата молба. Взима становище за неоснователност на исквете. Не оспорва наличието на трудово правоотношение с ищеца на посочената длъжност, размерът на брутното му трудово възнаграждение, прекратяването на трудовото правоотношение с процесната заповед. Твърди, че ищецът действително бил нарушил трудовата дисциплина, като обсъждал с колегите си, че ответникът е финансово нестабилен и скоро ще бъде обявен в несъстоятелност и ги насърчавал да напуснат компанията. Счита, че заповедта била законосъобразна и мотивирана, като излага юридически съображения в тази насока. Оспорва исквете с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 и 3 като неоснователни поради акцесорния им характер спрямо главния такъв. Оспорва исквете с правно основание чл. 221, ал. 2 и чл. 224, ал. 2 КТ като неоснователни поради прихващане. Моли съда да отхвърли исквете, претендира разноски.

Предявени са искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 КТ, иск с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ и чл. 224, ал. 1 КТ. Съдът обявява за безспорни между страните фактите, че ищецът е бил служител към ответника на длъжност „летец-пилот, командир/капитан на самолет“ на основание трудов договор от 01.06.2021г. с брутно трудово възнаграждение в размер на 12299,91 лева. Безспорни са също така фактите, че ищецът е получил от ответника покана за даване на обяснения по чл. 193, ал. 1 КТ, както и че е депозирал такива пред ответника.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ ищецът е длъжен да докаже, съображенията си, поради които не е могъл да даде обяснения по чл. 193, ал. 1 КТ. Представени са доказателства и са направени доказателствени искания за установяване на този факт. В тежест на ответника е да докаже, че ищецът действително е нарушил трудовата дисциплина, че за периода от 05.12.2023 г. до 22.12.2023 г. е провеждал разговори с колегите си, че ответникът е финансово нестабилен и скоро ще бъде обявен в несъстоятелност и ги насърчавал да напуснат компанията. Представени са доказателства и са направени доказателствени искания за установяване на тези факти.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ страните не са длъжни да доказват факти.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ с оглед задължителната тълкувателна практика в тежест на ищеца е да докаже, че след процесното уволнение е останал без работа, както и размерът на последното му месечно брутно трудово възнаграждение. **Не са представени доказателства за установяване на тези факти.** Ответникът не е длъжен да доказва факти по този иск.

По иска с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ страните не са длъжни да доказват факти.

По иска с правно основание чл. 224, ал. 1 КТ в тежест на ищеца е да докаже правото си да ползва платен годишен отпуск за 2024 г. в размер на 4 дни. Представени са доказателства за установяване на този факт. Ответникът не е длъжен да доказва факти по този иск.

УКАЗВА на страните, че в случай че отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. При неизпълнение на това задължение всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

Препис от настоящото определение, в което е обективизиран проектът на доклада по делото, да се връчи на страните. На ищеца да се връчи препис от отговора на исковата молба.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____